7—8. — *Lj. Mijka*, Skulptura Šime Vulasa, Republika, 1970, 9. — *Ž. Sabol*, Šime Vulas (katalog), Osijek 1972. — *B. Gagro*, Šime Vulas (katalog), Zagreb 1973. — *G. Gamulin*, Vulas, Zagreb 1979. — *Z. Rus*, Šime Vulas (katalog), Zagreb 1980. — *G. Quien*, Od stvanja do značenja (katalog), Split 1985. — *Z. Maković*, Skulptura Šime Vulasa (katalog), Zagreb 1987. — D. Hć.

VULETIĆ-VUKASOVIĆ, Vid, kulturni povjesničar (Brsečine kraj Dubrovnika, 16. XII. 1853 — Dubrovnik, 10. VII. 1933). Završio je Učiteljsku školu u Arbanasima, potom je bio učitelj u Dubrovniku (1876−78; 1897−1916) i Korčuli (1878−97). Proučavao je i spašavao korčulansku spomeničku baštinu. Objavio je niz članaka i rasprava s područja povijesti, povijesti umjetnosti, arheologije i etnologije. Otkrio je čuveni grč. natpis iz ← III. st. u Lumbardi na Korčuli i bio jedan od prvih istraživača srednjovj. stećaka.

BIBL.: Ulomci starogrčkoga nadpisa iz otoka Korčule, VjHAD, 1883, 4; Stećci i starobosanske nekropole u Bosni, u Hercegovini, u Dalmaciji itd., Iskra (Zadar), 1892, 9—10; Napomene o narodnom umjeću, Dubrovnik 1913; Imena i prezimena zlatara u Dubrovniku XV. vijeka, Rešetarov zbornik, Dubrovnik 1931.

LIT.: Z. Bojović, Vid Vuletić-Vukasović, Zbornik otoka Korčule, II, Zagreb 1972. — F. Oreb, Počeci zaštite spomenika na otoku Korčuli, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1985, 11.

VULIČEVIĆ, Slobodan, slikar (Cetinje, 14. II. 1927). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1954 (I. Režek). Usavršavao se kod M. Tartaglie. Slikar gestualne apstrakcije i kaligrafskih znakova, izvedenih žestokim kolorističkim kontrastima (*Miješana tehnika*, 1973; *Crtež tušem*, 1974; *Pastel*, 1975). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Rovinju, Beogradu, Banjoj Luci, Puli, Velikoj Gorici i Milanu. Bavi se grafikom.

LIT.: V. Maleković, Slobodan Vuličević — slike i crteži (katalog), Zagreb 1976. — M. Popović, Slobodan Vuličević (katalog), Beograd 1976. — R. Putar, Slobodan Vuličević — mapa serigrafija, Zagreb 1981. — I. Šimat Banov, Slobodan Vuličević (katalog), Zagreb 1989. — Ž. Sa.

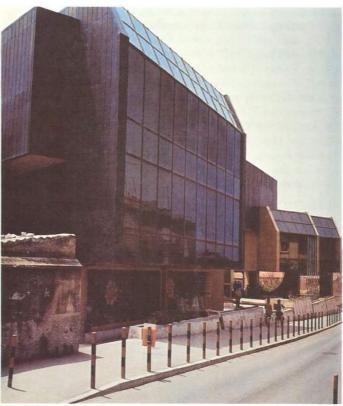
VULIĆ, Branko, arhitekt i urbanist (Banja Luka, 25. III. 1940). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1963 (V. Turina), potom diplomirao urbanizam 1972. na Institutu za urbanizam Sveučilišta u Parizu, a arhitekturu 1976. na École nationale supériere des Beaux-arts u Parizu. Izrađuje urbanističke planove te planove za rekonstrukciju gradskih središta kao i projekte javnih i poslovnih zgrada.

U arhitektonskoj tvrtki »J. Willerval et Associés«, u kojoj djeluje 1970—93, izradio je urbanističke planove za gradove Lille i Bordeaux, projekte za uredske zgrade tvrtki Total, IBM, PFA i GMF u četvrti Défense u Parizu, poslovno-trgovački sklop TGU na Montparnasseu u Parizu te za muzeje moderne umjetnosti u Dunkerqueu i prirodnih znanosti u Rouenu. U okviru vlastita arhitektonskog ureda »Atelier AAC« (osn. 1993) realizirao je projekte za poslovni centar Knauf te uredske zgrade tvrtke EDF u Parizu.

VULIN, Ante, arhitekt (Pag, 12. VII. 1932). Diplomirao 1959. na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu, gdje od 1960. predaje. Izvanredni je član HAZU. Uz pedagoško djelovanje istražuje i teme zajedničkog i individualnog stanovanja te objekata javne namjene. Njegova su arhit. rješenja uspješan spoj suvremene arhitekture i lokalnih specifičnosti, što je posebice izraženo u projektima za objekte različite namjene na jadranskoj obali. Od mnogobrojnih projekata ističu se realizacije za: autobusni kolodvor (1971), Muzej grada Šibenika – rekonstrukcija i dogradnja Kneževe palače (1972), robnu kuću i poslovno-trgovački centar (1979, s Vlastom Vulin), provedbeni plan stambene zone Šubićevac (1984, s Vlastom Vulin), srednju školu (1988 – 89) – sve u Šibeniku, kao i realizacija projekta za kompleks crkve i knjižnice na Jordanovcu u Zagrebu (1988-95). Sudjeluje na natječajima za: robnu kuću u Puli (I. nagrada, s M. Bošnjakom), pastoralni centar Split (I. nagrada, s Ivom Jurasom), osnovnu školu u Primoštenu (I. nagrada, 1978), stambenu zonu u Kninu (I. nagrada, 1980), arhitektonsko--urbanističko rješenje bloka Savska - Jukićeva - Pierottijeva u Zagrebu (I. nagrada, s Vlastom Vulin).

LIT.: Ž. Čorak, Salon poznatih vrijednosti, Telegram, 23. V. 1969. — Ž. Domljan, Arhitektura na 6. zagrebačkom salonu, ŽU, 1972, 17. — S. Sekulić-Gvozdanović, Izložba Jurja Matejeva Dalmatinca u Gradskom muzeju u Šibeniku, ČIP, 1975, 12. — I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176—177. — G. Červar, Arhitekt Ante Vulin i novi poslovni stambeni sklop u Šibeniku, ibid., 1981, 178—179. — A. Pasinović, Kubus na treću, ČIP, 1981, 335. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. — Arhitekti članovi JAZU, Rad HAZU, 1991, 437. F. Vu.

VULPE, Milan, slikar i oblikovatelj (Dubrovnik, 22. II. 1918 — Zagreb, 21. X. 1990). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1943 (V. Becić). Jedan

A. VULIN, robna kuća u Šibeniku

je od pionira grafičkoga dizajna u Hrvatskoj; vlastiti izraz oblikuje 50-ih i 60-ih godina. Bio je suradnik različitih tvrtki i zavoda (OZEHA, OZEBiH, »Interpublic«) i oblikovatelj tzv. kućnoga stila »Chromosa« i »Plive«. Oblikovao vinjete, znakove, oglase, plakate, prospekte, spomenice, kataloge, ambalažu, svijetleće reklame i izložbene paviljone. Djela mu se odlikuju čistoćom imaginacije i jednostavnim rješenjima, uz smisao za dosjetku i karakterističnu pojedinost proizvoda. Retrospektivna mu je izložba priređena u Zagrebu 1977.

LIT.: L. Kavurić, Milan Vulpe — retrospektivna izložba 1945—1977 (katalog), Zagreb 1977. Ž. Sa.

VUNAK, Dragutin, redatelj i scenarist (Pitomača, 9. II. 1925). Studirao na Arhitektonskome i Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Pohađao filmsku školu »Jadran-filma«. Jedan od utemeljitelja »Zagreb-filma«, studija za animirani film »Interpublica« te »Filmoteke 16«. Poetskim lik. jezikom

